

"הנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורוכב על חמור"

ספר חלב יצה"ר

חלק ד

אור הזוהר 448 * כסליו תשע"ד
מפעל הזוהר העולמי
בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

שהורם הנזר והוסרה העטרה שנסתלק לחיי העוה"ב גאון עוזנו מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע ועכ"י וקמו רשעים וחצופים מחבלים כרמים לבלע את הקודש ולנטות ממסורת האבות, אז העמיד עצמו הגה"צ הנ"ל בגאון ועוז בגלוי ובפירסום רב לימין יראי ד' ויהדות החרדית, ובמשך כל הזמן הוא להם לעזר ואחיסמך מלוחציהם ומדוחקיהם מבכנים ומבחוץ, ואף שנעשה הגה"צ הזה כמטרה לחץ ששפכו עליו החצופים קיתונות של בוז בעיתוניהם עכ"ז לא נטה מן המסלה להיות עומד מן הצד ולהסתיר האמת.

וכעת יבא אדמו"ר ויהפוך הקערה על פיה, לגנות ולבזות אותו צדיק וגאון ת"ח עצום ענוותן ושפל ברך גודר גדר ועומד בפרץ, לאמור עליו שהוא מן השונאים של יהדות החרדית, האיך יכול החי להכחיש את החי.

ואף אם ימצא לפעמים שיש לת"ח א' מהלך שונה, וגישה אחרת באיזה ענין מן ת"ח שני, האם מותר ח"ו להקל בכבודו מחמת שלא עשה או שאינו עושה כהבנת השני.

ואפילו אם יתברר שבאמת אינו צודק במעשה ובפעולה א' שעשה - מה שעדיין לא נתברר - ואדרבא וד"ל, (אם רק בעניני אמונה ודעות כולם תמימים בדעה אחת שלא לנטות ממסורת האבות ח"ו כמלא נימא) אין שום היתר ח"ו לחלל ש"ש ברבים ולבזות ת"ח וירא ד'.

ואם מוצאים עצמן מוכרחים להדגיש ולומר דייקא בהיפך מן א', יכולים להעמיד הדיבור על הענין, ולבררו כראוי, ולא על האנשים שעסקו בזה ואם יש צד שאוסר איזה דבר וכ' מכתב שלפי דעתו אסור, ויש כנגד צד שמתירין, יכתבו תשו' ולברר בדעת תורה שמותר, כמו שהי' נהוג בכל

מחאה ובקשה

לדאבון לב כל יראי ד', נתחלל ש"ש באופן חמור שכמוהו לא הורגלנו לו מימים ימימה, ואם אנו מחשים ומצאנו עון.

הנה בחוה"מ סוכות העבר תשמ"ג לפ"ק, העליב אדמו"ר מפורסם וביזה ברבים במעמד אלפי ישראל, לרב חשוב א' מיחידי סגולה בדור האחרון הזה, איש צדיק תמים אשר מעודו לא מש מאהלה של תורה, ת"ח עצום, זקן ויושב בישיבה מרביץ תורה ברבים, והעמיד תלמידים למאות בדרך אבותינו ורבותינו הק' זי"ע, וידוע ומפורסם לרבים שבכל מעשיו כוונתו לש"ש.

והאדמו"ר הנ"ל העליב וגינה אותו בלשונות גנאי, אשר תצילנה אזני כל שומע, שכאילו הגה"צ הזה הוא שקרן ומלא רשעות וכמו"כ שהוא מלא שנאה ליהדות החרדית, ובאותו מעמד הרבה ביתר שאת לגנות כל משפחתו של הגה"צ הזה, משפחה שלימה של ת"ח ויראי ד' כולם אהובים כולם ברורים לאמר עליהם, שהם הם שונאים מובהקים של יהדות החרדית וכל מחשבתם לרופף ולהרס חומת הדת, וצריך לידע זאת ולהכיר השונאים ולהתבדל מהם כמו מן כל ה...

אוי לאזנים שכך שומעות והישמע כזאת והעם לא יחרדו ואין פוצה פה ומצפצף נגד החיה"ש הנורא.

ונפלא הדבר האיך יכולין להעיז כ"כ לבזות בפני כל עם ועדה איש צדיק תמים ולבדות עליו שקרים גלויים בו בזמן שידוע ומפורסם להיפוך ממש, היינו שהגה"צ הזה ומשפחתו שיחי', עמדו תמיד לימין יראי ד' וכל מעשיהם מעולם רק לבנות חומת הדת ולא להרס ח"ו, ובפרט מעת

מהרבה חניות שהשאירו על הבשר החלב ולא ניקרו היטב וגם הוגד לפניו מפי אנשים שנאמנים עליו כמאה עדים, א"כ מה החרי האף הגדול הזה ולמה יצא הקצף לזלזל ולרודפו עד בלי די, ואם יד צד שכנגדו סוברים שלדעתם א"א לאסור עפ"י הלכה ואדרבא טוב וישר הוא יאמרו ויבררו דעתם להיתר בכתב, ותו לא (מיד), והלא כשיצא זמן לא כבר הערעור על אתרוגי מארוקו והי' ג"כ הוצאת לעז על אלפי ישראל שזה הרבה שנים השתמשו באתרוגים אלו שכולם ברכו ברכה לבטלה ולא יצאו מעולם מצות ד' מינים ועכ"ז לא יצא אז כ"כ הקצף והתנהגו אז כשורה כראוי ויאות, היינו ההתאחדות הרבנים שלחו שלוחים מיוחדים לברר ולראות בעיניהם וביררו עפ"י דע"ת להיתר ונכתבו כמה בירורים ע"ז בקו' פרי תמרים וקיבלו על הבירור הסכמות מגדולי תורה שהסכימו על הבירור שהוא כדינה של תורה ויצא אח"כ פסק להיתר אחר בירור הדק היטב, מבלי זלזולים ודרשות ברבים להשמיע המערער, ועכשיו שיצא ערעור מא' שמוחזק כל ימיו לאיש צדיק ועובד ד' וכוונתו לשמים כאשר מפורסם כן לרבים, למה פתאום נשתנה כעת כל ההנהגה הישרה רק יצא כנגדו בזלזולים שפלים ומבלי בירורים כהלכה עפ"י דת תוה"ק וא"כ הלא הדברים מראים ומוכיחים כי יש כאן סיבות אחרות או שמרגישים שאכן יעשו איזה תקנות להשקיט הרוחות, ובפרט שהגה"צ הנ"ל יום א' עוד קודם דרשת האדמו"ר צילצל בעצמו על הטעלעפאן להאדמו"ר והתחנן שרוצה לדבר אתו ולברר הענין, וענה הגבאי הצעיר בחוצפה ועזות יתירה ובשם האדמו"ר לאמר שאין האדמו"ר רוצה לבא לדבר אתו על הטעלעפאן ובכלל אין האדמו"ר רוצה עוד להכיר את הגה"צ הנ"ל מכאן ולהבא ולדבר אתו ביחידות, ועוד דברי חוצפה ועזות וכן אמר הגבאי הצעיר להגה"צ הנ"ל על הטעלעפאן שאל יהין לשלוח שום א' מבניו לכאן ואפי' להסביר הפעולה כי יזרקו אותן לחוץ וכו' וכו' והניח עליו הגבאי הטעלעפאן, ועתה יתבונן נא המבקש האמת האם כך הוא דרכה של תורה וכאן הבן שואל שאלת תם מה זאת, והתשובה הוא ואמרת אליו כי בחוזק יד, היינו נלך בחוזק יד הנהגה חדשה, מבלי בירורים רק בזלזולים, והכל יהיה כמישור ולא די בהחיה"ש הזה, אלא ונוסף גם הוא שניתוסף עי"ז חטא ופשע לקלקל ולהשחית חינוך הדור, שהרי הבנים והבנות מתרגלים לתת דופי בת"ח ויראי ד' לדבר במ כרצונם וכפי העולה על רחם מבלי לתת רסן בפיהם לעצור אף כ"ש, ומה יעשה הבן שלא יחטא אם רואה שהגדולים מתנהגים כן ואמרו ז"ל להזהיר הגדולים על הקטנים.

האם זה היה ח"ו דרך אבותינו ורבותינו הק' מעולם, הלא אף באותן האנשים שבאמת התנגד עליהם מרן הגה"ק מסאטמאר זי"ע בכל תוקף ועוז, מחמת שהשקפותיהם ודעותיהם הם היפוך התורה והאמונה הטהורה, מ"מ מעולם לא

הדורות בישראל כשא' אוסר וא' מתיר כ"א כתב לברר דעתו בדעת תורה ולא לזלזל ח"ו בהשני.

האיך הי' במאשין מצות הי' גדולי ישראל ובראשם הגאון עולם השואל ומשיב והכת"ס שהי' מתירין ולעומתם מרן הגה"ק הדברי חיים והחי' הרי"ם והגאון ר"ש קלוגער ועוד, שהי' אוסרין ואמרו שהוא חמץ בפסח איסור כרת וכ"א בירר דעתו בדעת תורה כמבואר בספריהם אבל לא משום זה זילזל ח"ו א' בחבירו, ועיין בתשו' ד"ח שכ' על השואל ומשיב ידידי שארי הגאון מופת הדור עיי"ש ביו"ד ח"א סי' י"ד ועוד מקומות, ועיין בס' עטרת חיים ח"ב אגרות קודש ממרן הד"ח מכ' ל"ו האיך שמיחה מאד נגד אשר פגעו בכבוד הגאון השואל ומשיב וכ' שם בסוף המכ' כי כבוד הגאון מופת ויחיד דורנו נוגע בכבוד כל ישראל עכ"ל"ק ואף שהתיר השו"מ מאשין מצות, ומרן הק' הד"ח אסרו ולדעתו הק' הוא חמץ ממש, וכ"ש שהמתירין לא יזלזלו בהוסרין כי אם לדעתם אסור הלא בהכרח צריכין לאסרו, וידעו כ"א להעריך ולהוקיר הת"ח השני כי אם הכוונה לש"ש אז נוהגין כן, וכן גבי ב"ש וב"ה מצינו כן במתני' גבי צרת הבת (ודרך אגב כדאי לידע, שמרן הגה"ק הדברי חיים זי"ע לא ראה בעצמו המאשין רק האמין לאותם שראו ואסרו ובפרט להג' מהרמ"ז גיסו של השו"מ שאסרו, וכן הביא ראי' בשו"ת ד"ח ח"א סי' כ"ג שסוחר חשוב העיד לפניו שראה מאשין באונגארין והראה להם שהוא חמץ גמור וגם כתב שם בתשו' הנ"ל הזה"ל ולכן ידידי לדעתי שאין להתיר זה בשום אופן ואם לא יאבו שמוע מה נעשה להם אם אוכלין חמץ ממש בפסח, ועיין בפסקי מהרי"א ז"ל שהביא ראי' שאין להקל מחמת חשש שיצאו חוץ לד"ת ולכן אין להתיר בשום אופן עכ"ל"ק בשו"ת ד"ח והגאון השואל ומשיב בקו' ביטול מודעה, התאונן על גיסו מהרמ"ז שאסר להמאשין וכ' שם אם לש"ש נתכוון הי' לו לשאול אותי מקודם למה התרתי, ומה גם שאני ת"ל רב אב"ד, ומחויב לקבל הוראתי, וכיצד פושט הבעה"ב ידו להורות, ואף אם לא רצה לשאול הי' לו עכ"פ ללכת ולראות המאשין ולא לסמוך על משענת קנה רצוץ שהגידו לו ולא ידע מה וכו' וכן כותב שם שמוציאין לעז על גדולים וטובים ממנו שהוא חמץ גמור וכו' וכן אסור להוציא לעז על בני"ג וגאוני וצדיקי אשכנז שהנהיגו כן, כ"כ הגאון הנורא השו"מ ז"ל והי' לו טענה גדולה על האוסרין שהלא הוא הוא הבעל מכשיר והוא ראה בעצמו שאין שום פקפוק על המאשין, והגדולים שאסור לא ראו בעצמן המאשין רק סמכו על אחרים שהגידו להם שלפי דעתם הוא חמץ, ולמה לא שאלו אותו מקודם וגם הי' לו טענות גדולות מהוצאת לעז על גדולים וצדיקים מאשכנז שהשתמשו בה, ועכ"ז אחר כל הטענות לא בטלה דעת האוסרין ואסרו בהחלט בתוקף גדול ואף שלפי דבריהם קהילות שלימות שהשתמשו בהמאשין אכלו חמץ, ורוב ישראל קיבלו דעת האוסרין וכמבואר בשו"ת אבני נזר בסוף ח' או"ח סי' תקל"ו תקל"ז עיי"ש, והגה"ק מהר"א פריינד אבד"ק נאסוד כותב בספרו שו"ת מאור יושע בס"י י' שגם הגה"ק השואל ומשיב לפני פטירתו התחרט על מה שהתיר המאשין עיי"ש, עכ"פ בכל אופן לא זילזלו ח"ו משום כך א' בחבירו וכנ"ל וכ"ש שעכשיו לפי דברי הגה"צ הנ"ל במכתבו שראה בעיניו המכשול הנורא

שמענו מפיו הק' שידבר מאיזה אדם פרטי ברבים בלשון גנאי וביטול רק דיבר בדרך כלל וזעק והתריע בהאש קודש אשר תוקד בקרבו, להתבדל ולהתרחק מאלו המנהיגים שדעותיהם משתווים לדעת הכופרים והמינים וכמו"כ מכל אותן שמחפים ומצדיקים ומלמדין זכות עליהם ומדיחים עי"ז את שארית ישראל מהאמונה הטהורה.

כ"ש וק"ו ב"ב של ק"ו לבזות ברבים איש צדיק ות"ח לבעבור שלא עשה כהבנת השני, הס מלהזכיר נורא ואיום הוא החילול השם הזה ומי יודע איזה עונש מר צפוי לאותן השותקים ואינם מוחים עדכ"ש.

ואף באיש פשוט מאד ואשר עשה באמת עולה גדולה מאד מ"מ אם א' מלבין פניו ברבים ובפרט שמוציא עליו ש"ר אין לו חלק לעוה"ב ואמרו רז"ל במס' ב"מ דף נ"ט כאשר שונאי דוד המלך ע"ה שאלו אותו ברבים דין א"א במאי (כדי לבייש משום מעשה דבת שבע) השיב להם דוד המלך ע"ה א"א בחנק ויש לו חלק לעוה"ב אבל המלבין פני חבירו ברבים אין לו חלק לעוה"ב עיי"ש. ובפרט לבייש איש מורם מעם ביחד עם משפחה שלימה ואמרו ז"ל הקורא לחבירו רשע יורד עמו לחייו וכ"ש בכה"ג ויש בזה כמה לאווין של ביוש ואונאה והוצאת ש"ר וקיפוח פרנסה, וצערן של הרבה משפחות מישראל הקרובים והרחוקים, אין די באר, השי"ת ירחם. וכדאי לעיין ברמב"ם ה' מלכים פ"ב הלכה ו' האיך צריך אפי' מלך ישראל להתנהג וכ' שם בקדושת לשונו, ויחוס על כבוד קטן שבקטנים עיי"ש, ועיין עוד ברמב"ם סו"פ כ"ד ה' סנהדרין וריש פכ"ה שם. מבקשים אנחנו בכל לשון של בקשה, נא ונא לא יתגבר עכשיו מידת הנצחון הרצון לראות עצמו מוצדק ומודים דרבנן היינו שבחיייהו, ומצאנו בגדולים וקדושים שחזקו בהן, ואמרו דברים שאמרתי אליכם טעות היתה.

מקווים אנחנו להשי"ת שיתקיים עכשיו הפסוק את והב בסופה וכדרשת חז"ל ששני ת"ח המנגחים זא"ז בהלכה אינם זים משם עד שנעשו אוהבים זל"ז, והאדמו"ר הנ"ל זכות אבותיו הק' יעמוד לו שיתקן ברבים את אשר עיוות כי היכי דמי תשובה באותו מקום ובאותו זמן ויחזור בו מדבריו, וגדולה תשובה ועי"ז יתקדש ש"ש ויקויים בו הפסוק אשר נשיא יחטא ודרשו רז"ל ובפירושו"י עה"ת שם, אשרי הדור שהנשיא נותן לב להביא כפרה על שגתו ק"ו שמתחרט על זדונותיו עכ"ל רש"י ז"ל.

קצת ביאור מה הוא הגורם והסיבה למצב הזה סיבה א', אמרו ז"ל בא לכלל כעס בא לכלל טעות ודבר זה אף בגדולים מאד נאמר, ואף שלא אמרו בא לכלל כעס בא לכלל עון ח"ו, רק לכלל טעות היינו שנתעלמה הלכה מ"מ בדור השפל הזה גם זה יכול להיות.

ב. כי האדמו"ר הזה מקורבים ויועציו הם נערים ואנשי דלא מעלי וכבר איתא בספר מסילת ישרים בפרק כ"ג בסופו וזל"ק עוד ממפסידי הענוה הוא ההתחברות או ההשתמש בני אדם חנפים אשר לגנוב לבו בחנפותם, למען ייטב להם, ישבחוהו וירוממוהו. בהגדיל מה שיש בו מן המעלות עד התכלית, ובהוסיף עליו מה שאין בו כלל. ולפעמים שמה שיש בו הוא ההפך ממה שמשבחין אותו. והנה סוף סוף דעת האדם קלה, וטבעו חלש ומתפתה בנקל, כ"ש בדבר שאיליו הוא נוטה בטבע ע"כ בשמעו את הדברים האלה יוצאים מפי שהוא מאמין לו יכנסו בו כארס ועכס, ונמצא נופל ברשת בגאווה ונשבר. הרי לנו (מ"ב י"ב) יואש אשר הטיב לעשות כל ימי הורוה יהודע הכהן רבו. ואחרי מות יהודע באו עבדיו והתחילו להחניף לו ולהגדיל הלוליו, עד שדימוהו לאלוה, אז שמע המלך אליהם. ותראה זה הדבר בבירור, כי רוב השרים והמלכים או כל בעלי היכולת יהיו באיזה מדריגה שיהיו נכשלים הם ונשחתים בעבור חנופת משרתיהם. ע"כ מי שעניו בראשו, יותר יזהר ויעיין במעשי מי שרוצה לקנותו לו לחבר או ליעוד, או לפקיד על ביתו, ממה שיזהר ויעיין במאכלו ובמשתיו. כי המאכל והמשתה יוכלו להזיק לגופו בלבד, והחבירים או הפקידים יוכלו להשחית נפשו ומאודו וכל כבודו ודוד המלך ע"ה אומר (תהילים ק"א) לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה הולך בדרך תמים הוא ישרתני. ואין טוב לאדם אלא שיבקש לו חבירים מימים שיאירו עיניו במה שהוא עור בו, ויוכיחוהו באהבתם, ונמצאו מצילים אותו מכל רע. כי מה שאין האדם יכול לראות, לפי שאינו רואה חובה לעצמו, הם יראו ויבינו ויזהירוהו ונשמר. ועי"ז נאמר (משלי כ"ד) ותשועה רבוב יועץ, עכ"ל.

ג. כי בעוה"ר הרצון להשתלט ולהשתרר מביא לכל הרעות וכדאי להעתיק בכאן מה שנדפס בסוף ס' עשר קדושות תנינא להגה"ח מו"ה ישראל בערגער אבדק"ק בוקארעסט מה שכותב שם אודות רבו הייט"ל זצ"ל והדברים שאמר לו הייט"ל בעת שנתקבל הרב ר' ישראל על כסא הרבנות ז"ל שם, ואתאפק לא אוכל להראות עד כמה גדלה אהבת מרן הגה"ק בעל ייטב לב לתלמידיו, אשר אנכי למדתי בישיבתו שנת תרכ"ז גם הוה שפלות רוחו נגד כל אדם תקצר היריעה מהכיל לספר אחד מני אלף ולדוגמא אציע כאן מה שאמר אלי אז בנסעי לשבת על כס הרבנות וקבלתי מאתו ברכת הפרידה במוש"ק כחצות לילה לנסוע מביתי מלאפאש ביום א' לגאליציא אמר אלי בזה"ל פאהרסט מיט דעם "בגין"?

(יודימית כי כוונתו באשמורת הבוקר קדרותא דצפרא הנקרא אצל העולם בעגין) והשבתי לו, לא אדוני, בדעתי לנסוע איה"ש מחר אחר הצהרים, ואמר אלי בצחות קדשו, "כוונתי" כי הנך נוסע בגין דאיהו רב, (כלומר על כס הרבנות) ורצוני להגיד לך איזה

בעונש המטיל חתיתו בארץ החיים, ותהי עונותם על עצמותם ובגמ' ר"ה דף י"ז שהכוונה לפרנס המטיל אימה על הציבור שלא לש"ש שאין להם חלק לעוה"ב ויעויין בשערי תשובה לרבינו יונה שער שלישי אות קנ"ט-קס"ב עד אות קס"ז ועד בכלל ועיין עו"ש בשער הנ"ל אות קמ"ז קמ"ח.

ובענין הרבנים ששותקים ואינם משמיעים בריש גלי שום מחאה הנה קצתם אומרים שחוששין שע"ז יהיה הירוס הדת שיראו כ"א שאדמו"ר של קהילה גדולה לא עשה כהוגן ואנשי הקהילה שוב לא יתאחדו אז כאחד תחת וכו'. ובאמת אם יש מקום לחשבון כזה צע"ג דהא תינח אם א' עשה איזה מעשה רע בהסתר ולא נתפרסם עדיין אולי יש אז מקום למחשבה כזו, אך אם נעשה הדבר וחיה"ש נורא בפרהסיא ובפירסום גדול בריש גלי בלי שום בושה, אז אדרבה אין צריך עוד לחשוש למחשבה כזו שאולי יצא איזה הירוס מן המחאה דזה גופא עצם הדבר שנעשה הוא ההירוס הגדול ביותר ממש עקירת והפרת התורה לעשות עבירה גדולה בריש גלי ע"י מורם מעם וכל העם מחשים אין לך הירוס התורה גדול מזה.

וגמ' ברכות (דף ס"ג ע"ב) גבי חנני' אחי ישוע שהי' גדול הדור באמת, ומתחילה לא הניח כמותו בא"י ואעפ"כ כשעיבר חדשים בחו"ל (שמותר להגדול הדור ביותר) ואמרו לו החכמים שלא יעשה כן ואם תקבלו מוטב ואם לאו אמרו לאחינו שבגולה שיעלו להר ואחי' יבנה מזבח ינגן בכינור ויכפרו כולם ויאמרו אין להם חלק באלקי ישראל, מיד געו כל העם בבכ"י ואמרו חס ושלום יש לנו חלק בא"י עיי"ש, ונראה מזה דלא נמנעו חכמים לומר להם עד כדי כך שיכפרו ח"ו דבר מה"ת ואפי' דבר קטן מדרבנן, אם אין מוחין ע"ז זהו גופא עקירת התורה, וידועים דברי האבן עזרא שפי' גבי סדום שאמר אאע"ה אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר דודאי גם בסדום הי' אולי אנשים שבלבם לא הסכימו למעשה העול אבל אין זה כדאי שיגינו על העיר דדוקא אם צועקין ומוחים בפרהסיא בתוך העיר עיי"ש, ועיין עוד בספר ויואל משה בהקדמה דף ט"ו בד"ה ועוד ובפרט במעשה הנ"ל שנעשה עכשיו זהו בפשטות גמור עקירת התורה שממש סותמין פה של כ"א הרוצה לתקן או לזעוק חמס נגד איזה פירצה, דאם רואין שאפי' נגד רב חשוב ואיש צדיק שרצה להציל העם ממכשול נורא כפי דעתו עשו בו כן לזלזל בו ברבים כאחד הריקים א"כ מי יפתח פה באיזה ענין שהוא שיהי' נגד הרצון של הפירמא... וקצת מוכיחים הענינים שבאמת לזה הכוונה נעשה המעשה הזה ששוב לא יהין איש לפתוח פיו וכו', ואין לעשות שום חשבון כעת רק להרים קול ולא להתפעל משום דבר ולהשליך על ד' מבטחינו שיגמור בעדינו לטובה, כי סוכ"ס הרי כ"א בפנימיות רצונו רוצה לעשות כרצון השי"ת ואפי' מי שלפעמים נכשל ח"ו מ"מ בודאי אם יעוררו אותו ישוב וניחם.

דיבורים אשר תקשרם במוחך ועמד עמדי באמצע הבית ואמר אלי בזה"ל, וויא דיא קוקסט מיך אן הייס איך היינט אין דער וועלט א רבי און א בעל מופת און מען האָט מורא פאר מיר (כי הוא הי' רב רבנן ואלפי ישראל וגדולי רבנים וצדיקים השכימו לפתחו כידוע) און פיר אויס זייער אַסאַך אין דער וועלט, אין דער אמת בין איך א גאר נישט, אָבער טאַקע גאַרנישט, גאר נישט, נור מיט דעם גאר נישט פיר איך אַלעס אויס, ווייל איך ווייס אז איך בין גאר נישט, איך בייג מיך אראפ פאר איטליכען, והבליע אז בתוך דברי קדשו, ויאמר אלי מזה בידך, (שהשי" שאל למשה איזה מדה וכח יש לך והשיבו מטה ושאני יכול להטות א"ע לפני כל אדם, וע"ז אמר לו השי"ת) ואת המטה הזה תקח בידך (שתקח בידך המדה הזאת של מטה ושפלות הרוח) אשר תעשה בו (במדה הזאת) את האותות והמופתים, והנה אתה אהובי תלמידי צעיר לימים ה' יאריך יו"ש, והנך נוסע עתה לגאליציא מקום אשר בגלילות ההם יש כתות כתות חסידים שונים הדבוקים כל אחד לרבותיהם המפורסמים הגדולים, ובעוה"ר בעתים הללו זה פוסל דיינו של זה וזה וכו- ואתה אולי ח"ו לא תוכל שאת ולהתאפק מלהתערב בענינים אלו וכו', או כשיבואו הימים נוראים וכל אחד יסע מעירך לרבו ויוחלש דעתם ביודעך כי הנך מתפלל יפה ודרשן מפואר כמו ששמעת ממני ותאבה למנוע איזה אברך מנסיעתו, אשר ישאר אצלך וכדומה, ויהי לך עי"ז רדיפות ח"ו וכו' לכן קיק מיך אן דעם אלטען מיט דער ווייסער בארד הנני מייצעך שתסבול הכל ותשתוק על הכל ותכוף ראשך נגד הכל ואזי יהיה לך שלום ושלחה עכד"ק.

ובאמת כל הענין והנהגה הזאת תימה הוא, היינו שלאחרים חושדין שכל מעשיו הן, מחמת שנאה ומלא שקר ושאר ענינים, ועל עצמן אין חושבין כלל וכלל שאולי משוחד בדעתו מחמת נגיעות וכדומה של כבוד וממון ועוד, וד"ל. והאם כך הוא המדה הלא בהיפך שנינו (שבת דף צ"ז) החושד בכשרים לוקה בגופו, ומשנה שלימה הוא בפרקי אבות (פ"א מ"ו) והוי דן את כל האדם לכף זכות ועיין בפ"י הרמב"ם שם שכ' שאם יהי' אדם שהוא נודע לצדיק ועכשיו עשה איזה פעולה שמראה כל עניניו שהוא פועל רע ואין אדם יכול להכריעו לטוב אלא בדוחק גדול ורחוק, עכ"ז ראוי לך שתקח אותו צד שהוא טוב, אחר שיש איזה צד רחוק להיות טוב ואין מותר לך לחושדו עיי"ש, רק לעצמו צריך לחשוד ולחקור ולבדוק אם כל כוונתו להאמת, וכדכתיב נחפשה דרכינו ונחקורה, וכל הצדיקים מעולם, חשדו לעצמן ובדקו מחשבתן הדק היטב שיהיה להם ברור בכוונתם אם הוא נקי לש"ש או אפשר בעמקי הלב טמון וסתור איזה פני' ונגיעה קלה, שאין מורגש כ"כ בהשקפה ראשונה אבל לא להיפוך להיות בטוח במעשי עצמו שהוא טוב ואמת לחשוד רק באחרים, וחוי' לזה מאד צריכים להתיירא ממה שאמרו חז"ל